Declaração institucional do presidente da Generalitat de Catalunha com motivo da abdicação do rei da Espanha Juan Carlos I

Neste momento o melhor para Catalunha é decidir livremente o seu futuro

Leia aqui o discurso inteiro:

Voldria, com a president de Catalunya, fer una valoració institucional de la decisió del rei Joan Carles d'abdicar la Corona.

En primer lloc, vull expressar, com a president de Catalunya, el nostre respecte, el de les institucions catalanes i el meu respecte particular, per aquesta decisió. Després de gairebé 40 anys de regnat, podria semblar una decisió lògica, fins i tot dins del que podríem dir una certa normalitat. També és cert que, a nivell de l'Estat espanyol, es donen una sèrie de circumstàncies que podríem dir que són especials, que aconsellen ser prudents amb totes les causes d'aquesta decisió que ha pres el rei Joan Carles. Insisteixo: el màxim respecte per part nostra sobre aquesta decisió. Podria semblar una decisió lògica, i és probable que ho sigui, dins aquesta normalitat del canvi generacional, però també és cert que en aquest moment, en el conjunt de l'Estat espanyol hi ha tota una sèrie de circumstàncies especials, o fins i tot en podríem dir excepcionals, que aconsellen també aquest punt de prudència sobre totes les causes d'aquesta decisió. En segon lloc, voldria fer notar també que el poble català va fer, ara fa gairebé 40 anys, el 1978, una aposta sincera i molt compromesa amb el pacte constitucional, amb la Constitució espanyola del 1978. Una aposta, a més a més, molt majoritària a favor d'aquella Constitució, no només sincera i compromesa, sinó molt majoritària, que, en definitiva, també era una aposta per les institucions de l'Estat que naixien o renaixien i que, en part, encarnaven el contingut d'aquell

pacte constitucional. No només li donaven forma, sinó que també representaven el contingut del mateix pacte constitucional del 1978. I no només li donaven forma i en representaven el contingut, sinó que, a més, havien de ser la garantia del seu compliment.

Les grans institucions de l'Estat, no només la monarquia, no només la corona, les grans institucions de l'Estat. La monarquia, òbviament, el Tribunal Constitucional, les Corts Generals i algunes altres, havien de ser la garantia del bon compliment d'aquell pacte constitucional, fet des de la majoria del poble de Catalunya amb gran sinceritat i amb gran compromís.

D'aquell moment ençà ha passat més d'una generació, ha passat una generació, gairebé podríem dir, després de prop de 40 anys, una generació i mitja. I aquella aposta que va fer majoritàriament el poble català de manera sincera i compromesa, en part, fins i tot podríem dir en bona part, ha quedat avui incompleta, insuficient. Fins al punt que segurament en una part significativa i probablement majoritària de la societat catalana hi ha una distanciament, alguns n'havien dit una desafecció, fins i tot probablement una desconnexió, amb la majoria de les institucions de l'Estat.

Crec que avui, en el moment simbòlic d'una decisió del rei Joan Carles com aquesta, hem de recordar que, a diferència de fa 35 o 40 anys, ara hi ha hagut un canvi significatiu, molt remarcable, en la manera com aquesta majoria de la societat catalana veu i es relaciona amb les institucions de l'Estat.

No entraré, i menys avui encara, en una anàlisi del que ha estat l'actuació del rei Joan Carles. Perquè, evidentment, com en tota obra i trajectòria llargues, com són la seva, hi ha actius i passius, no podia ser de cap altra manera. Però crec que no és el moment, per part meva almenys, d'entrar en el detall d'aquesta anàlisi. Simplement, i crec que això sí que em correspon, com a tot servidor públic, i subratllo l'expressió tot servidor públic, també amb ell, lògicament, se li ha d'agrair l'aportació positiva que hagi pogut fer en el conjunt de l'Estat espanyol en aquestes darreres gairebé quatre dècades.

En tercer lloc, desitgem al nou monarca, que avui és el príncep Felip, que tingui sort, que hi hagi encert i que tingui èxits, perquè en la nostra actitud, la de les institucions catalanes, i estic convençut que és també l'actitud molt majoritària a Catalunya, sempre hi ha una voluntat que a Espanya les coses li vagin bé. De fet, nosaltres desitgem el millor per al conjunt d'Espanya i, en la mesura que la monarquia representa institucionalment l'Estat espanyol, també li desitgem el millor.

Però, al costat d'això, i ho vull subratllar d'una manera molt especial, i, si m'ho permeteu, gairebé emfàtica, desitgem també el millor per a Catalunya i per a la seva gent, per als 7 milions de catalans i catalanes que conformen la nostra societat catalana. I el millor per a Catalunya en aquest moment és poder decidir lliurement, democràticament i pacíficament, el nostre futur com a nació.

El rei Joan Carles, he tingut oportunitat d'escoltar les seves paraules, ha parlat de la nació espanyola, que nosaltres, òbviament, no neguem. Però al costat d'aquesta nació de la qual ell parla, també hi ha una nació catalana i aquestes mateixes parets del Palau de la Generalitat en

són un testimoni vivent i molt evident. També hi ha una nació catalana i el millor per a Catalunya és que, arribats en el punt que hem arribat en la relació entre Catalunya i l'Estat espanyol, hi hagi aquesta possibilitat de decidir lliurement, democràticament i pacíficament, el nostre futur com a nació.

Tenim una cita en el nostre futur com a país el 9 de novembre d'aquest any 2014. Aquesta és la cita amb el nostre futur que també, igual que el volem bo per a Espanya, el volem bo per a Catalunya.

Hi haurà, després de l'anunci d'avui, i ho dic també amb solemnitat i emfàticament, canvi de rei a Espanya, canvi de monarca a Espanya. Però el procés polític català seguirà endavant. Hi haurà canvi de rei, però no hi haurà canvi en el procés polític que està seguint el poble de Catalunya perquè el 9 de novembre puguem decidir, amb aquest grau de llibertat, democràcia i sobretot amb esperit pacífic, el nostre futur col·lectiu.

Demanem en aquest sentit a totes les institucions de l'Estat, i subratllo a totes, que respectin la voluntat del poble català a decidir lliurement el seu futur col·lectiu i que això es faci des d'una actitud de respecte mutu, de diàleg permanent i de lleial col·laboració.

Barcelona, 2 de juny de 2014